

در فقره جناب ملاً حسین و ابن ایشان علیهما بهاء الله مرقوم فرموده بودید مخصوص ایشان از قبل ذکر امّنع اقدس شده و ارسال شد عجیبت که نرسیده و همچنین جمیع مطالب آنجناب را فرداً فرداً جواب فرموده‌اند و ارسال شده وجهی امر شده بانشطریاورند بعد از رسیدن حفظ فرمائید و خبر بفرستید و همچنین از هر جا چیزی برسد در همان ارض بماند تا خبر برسد در باره زراعت در این امور حکم کلیّه فرموده‌اند و آن اینست که بر هر نفسی واجب شده که بکسب یا زرع و یا صنعت مشغول شود و همان عمل نفس عبادتست نزد حق ولو بیومی توقّف در ارضی باشد چنانچه در ایّام حرکت عراق با اینکه تدارک هجرت دیده میشد مع ذلک بزرع مشغول بودند و حین خروج امر شد که حاصل آن را ما بین احباب قسمت نمایند

هذا ما جرى من قلم البيان في حقّك ان يا نبيل قبل حسين عليك ذكر الله و ثنائه لا تحزن في شيء انه مع من ينصر ربه سيّج بحمد ربك في كلّ حين امورات علي ما اراد الله جاري خواهد شد بعضی از احبای آن ارض نظر بعسرت و مشقت تسلی لازم دارند از قبل این مسجون تسلی‌دهنده باشید از نظر نرفته و نمیروند بمقتضای وقت و اسباب و حکمت بالغه فیوضات رحمانیه از سماء رحمت محیطه ظاهراً و باطناً مبدول خواهد شد کبر من قبلی علی نفسک و علی من معک و علی الذین هم آمنوا بالله الفرد الخبير

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داناود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۴:۳۰ بعد از ظهر